

Dialog mut

AlbAtros

Îngerul meu,
am o mică nelămurire...

De ce tăcerile au vocea
atât de stridentă
prin noianul dialogului mut?

De ce simțirile sunt mai învolburate
prin lipsa de cuvinte??

Nu zâmbi, arătându-mi
degetul arătător
pus pe buze...

Vreau răspuns, nu tăcere!!...

Îți este somn, să înțeleg??
Hai, te rog ,răspunde...
N-are cine să-mi explice
chiar de m-am chinuit
să aflu răspunsul,
încă nu l-am dovedit...

Nu zâmbi enigmatic
ascunzându-mi adevărul,
te rog, răspunde
întrebarilor mele!

Nu fugi,
lăsându-mă nelămurită
și plină de-ntrebări...
privind la cerul plin de stele
ajută-mă să înțeleg
acest mister
pe care nu-l pot desluși?!

Hm,
memorie selectată
aură șuie, aripă străvezie,
are îngerul meu...

Ce spui, îngere,
de toate astea??

Îmi vei răspunde,oare...?

Iar râzi ,râdere cinică?
Spune-mi,îți place acest joc??
Când va fi gata
povestea dialogului mut??

Știu,e ceață pe ape...
Degeaba scriu poeme
pe-un geam asudat,
ele,mai târziu sau mai devreme
se vor prelinge,eliberând
golul ce va rămâne-n urma lor...